KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 5. DECEMBER 1979 [1]

B. mod Europa-Parlamentet

Sag 794/79 R

I sag 794/79 R

B., læge, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende Kehlen, repræsenteret af advokat W. H. Vermeer, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos dr. P. Stein, avenue Pescatore, 2,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, repræsenteret af F. Pasetti-Bombardella, generaldirektør for Administration, personale og økonomi, Kirchberg, Luxembourg,

sagsøgte,

angående krav om, at sagsøgte ved en foreløbig forholdsregel tilpligtes at bistå sagsøgeren ved indgåelsen af en gruppeforsikringskontrakt mod risikoen for vedvarende invaliditet,

afsiger

DEN SOM PRÆSIDENT FUNGERENDE DOMMER

i henhold til artiklerne 11, stk. 2, 90, stk. 2, og 96, stk. 1, i Domstolens procesreglement,

følgende

1 — Processprog: Nederlandsk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

De forskellige fællesskabsinstitutioner, herunder Europa-Parlamentet, har taget initiativ til at tilbyde og fremme indgåelse af en gruppeforsikring til dækning af dødsfalds- og invaliditetsrisikoen, som ved dødsfald eller invaliditet giver de af deres ansatte, der ønsker det, garantier, der supplerer de i vedtægten fastsatte.

Ved stævning, registreret på Domstolens justitskontor den 7. november 1979, har sagsøgeren anlagt sag ved Domstolen med påstand om, at sagsøgte tilpligtes at bistå ham i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 24 ved en uoverensstemmelse mellem sagsøgeren og repræsentanten for den forsikringsinstitution, med hvilken der er blevet indgået nævnte gruppeforsikring. Uoverensstemmelsen angår muligheden for at omforme den forsikring til dækning af dødsfaldsrisikoen, som sagsøgeren tidligere havde indgået, til en forsikring, der ligeledes dækker risikoen for vedvarende invaliditet.

Ved særskilt dokument vedlagt den nævnte stævning har sagsøgeren desuden fremsat begæring om en foreløbig forholdsregel, affattet som stævningen i hovedsagen og indeholdende påstand om, at sagsøgte ved en foreløbig forholdsregel tilpligtes »at yde sagsøger den fornødne bistand ved de problemer og uoverensstemmelser, som eksisterer mellem ham og forsikringsinstitutionen og dens repræsentanter, eller i det mindste at gøre sin indflydelse gældende hos agenten og forsikringsinstitutionen, således at den af sagsøgeren ønskede forsikring mod risikoen for invaliditet bliver indgået med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 1979«. Uopsætteligheden beror på, at de læger, som skal fastslå, om sagsøgeren lider af en erhvervssygdom, skal fremlægge deres resultater inden for en kort frist. Sagsøgeren har desuden nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

I sit indlæg, indgivet den 19. november 1979 har sagsøgte, Europa-Parlamentet, nedlagt påstand om, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge. Sagsøgte har anført, at sagsøgeren ikke har begrundet nødvendigheden af sin begæring. Desuden er det efter sagsøgtes opfattelse ikke muligt at gribe ind på den af sagsøgeren ønskede måde, idet der — hvilket fremgår af sag 731/79, der i øjeblikket verserer mellem samme parter for Domstolen — er indledt en procedure, hvorved det skal konstateres, om sagsøgeren på grund af en vedvarende invaliditet ikke længere kan udøve sit arbejde. Søgsmålet i hovedsagen kan ikke antages til realitetsbehandling og er ubegrundet; dels har sagsøgeren ikke indbragt klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, og dels kan han overhovedet ikke kræve bistand ved forhandlingen om indgåelsen af en forsikring til dækning af risikoen for invaliditet, eftersom problemet om hans manglende arbejdsevne allerede blev diskuteret, da forhandlingerne om forsikringen blev indledt.

Parterne har afgivet indlæg i retsmødet den 28. november 1979. I dette retsmøde har sagsøgeren fremlagt den klage, han har indgivet til Parlamentet den 4. november 1979, og anmodet om, at den vedlægges sagsakterne. Europa-Parlamentet har ikke fremsat indsigelse mod denne fremlæggelse.

Grunde

1 Ifølge artikel 83, stk. 2, i Domstolens procesreglement kan der kun afsiges kendelse om foreløbige forholdsregler, såfremt der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, samt retlige og faktiske grunde, der medfører, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget.

2 Begæringen om foreløbige forholdsregler er indgivet i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 4, hvorefter der i særlige undtagelsestilfælde straks kan træffes foreløbige forholdsregler uden at afvente, som det generelt er foreskrevet, ansættelsesmyndighedens afgørelse af den klage, som sagsøgeren har indbragt.

3 Sagsøgtes formalitetsindsigelse, som var støttet på, at der ikke forud for søgsmålet i hovedsagen er indgivet en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, kan ikke tages til følge. Skønt denne klage er for sent fremført, er den ikke desto mindre blevet indgivet. Under alle omstændigheder — da spørgsmålet, om begæringen kan antages til realitetsbehandling, hovedsagelig er betinget af, at der er anlagt søgsmål i hovedsagen — skaber ovennævnte omstændighed ikke en sådan tvivl om spørgsmålet om hovedsøgsmålets antagelse til realitetsbehandling, at det kan fastslås, at begæringen om foreløbige forholdsregler må afvises.

4 Begæringen kan dog ikke tages til følge. Genstanden for begæringen om foreløbige forholdsregler er nemlig helt den samme som genstanden for hovedsagen, som i det væsentlige drejer sig om, hvorvidt Parlamentet har undladt at opfylde en forpligtelse til bistand efter den i vedtægtens artikel 24 forudsatte betydning, såfremt det godtgøres, at denne institution har krænket en forpligtelse, der påhviler den, ved ikke at støtte sagsøgerens anmodning om at blive omfattet af en gruppeforsikring til dækning af risikoen for invaliditet, der skulle indgås med et privat selskab, på et tidspunkt, da han allerede efter egen anmodning var genstand for en procedure, hvorved det skulle

konstateres, om han led af en erhvervssygdom som anført i artikel 73 i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber, samt genstand for en procedure vedrørende en eventuel udtræden af tjenesten ved Europa-Parlamentet på grund af vedvarende invaliditet i den i vedtægtens artikel 53 og 59 forudsatte betydning.

5 Genstanden for begæringen om foreløbige forholdsregler har derfor ikke i nogen henseende den midlertidige karakter, som er påkrævet efter procesreglementets artikel 83, og sagsøgerens interesser bliver endvidere heller ikke bragt i fare, selv om spørgsmålet, om den sagsøgte institution burde have handlet som hævdet af sagsøgeren, først afgøres ved den dom, der skal afsiges i hovedsagen.

6 Begæringen kan derfor ikke tages til følge.

Vedrørende sagens omkostninger

7 Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.

Af disse grunde

bestemmer

DEN SOM PRÆSIDENT FUNGERENDE DOMMER

før anden afgørelse træffes

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 5. december 1979.

For justitssekretæren

J. A. Pompe

Assisterende justitssekretær

J. Mertens de Wilmars

Dommer,

fungerende præsident